

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้กับประชาชน ได้รู้มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการปกครอง การบริหารงานท้องถิ่นทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันและหวงแหนในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนมีอิสระในการตัดสินใจเลือกตั้งผู้แทนในฝ่ายนิติบัญญัติ และผู้แทนฝ่ายบริหาร เพื่อเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้เกิดทักษะในการบริหารงานท้องถิ่น อันเป็นการปูพื้นฐานในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป (กรมการปกครอง. 2546 :16)

รูปแบบการปกครองของประเทศไทยได้ถูกปรับปรุงมาโดยการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2476 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินสยาม พ.ศ. 2476 ได้ตราระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีการนำเอาหลักการกระจายอำนาจองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้ โดยการจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2477 มีการจัดตั้งสภาจังหวัดขึ้นเป็นครั้งแรก และในปี พ.ศ. 2495 ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495 ครั้งใหญ่ และได้เปลี่ยนชื่อจากระเบียบราชการบริหาร เป็น “ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน” กำหนดให้จังหวัดเป็นนิติบุคคลต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอีกครั้ง โดยประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2495 โดยได้เพิ่มอำนาจของนายกรัฐมนตรีในรัฐมนตรีในฐานะของหัวหน้ารัฐบาลไว้อย่างกว้างขวางในการกำกับบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไป (เรียงชัย ตั้งรุ่งเรืองอยู่. 2547 : 1-2)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แต่ไม่ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารเพียงแต่มีการแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดบางประการ เช่น การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ ให้ชัดเจนเพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่างๆ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นี้มีการแบ่งโครงสร้างการแบ่งโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ออกเป็น 3 ส่วน

1) จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนกลาง ประกอบด้วยรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดทำบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ คือ กระทรวง ทบวง

2) จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ ราชการส่วนที่แบ่งแยกออกไปดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ ส่วนภูมิภาคนี้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ จังหวัด อำเภอ โดยมีหน่วยในการสนองต่อการรับนโยบายสิ้นสุดถึงตำบลและหมู่บ้าน

3) จัดระเบียบบริหารราชการบริหารส่วนท้องถิ่น คือ การจัดระเบียบบริหารราชการให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเอง และตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆที่เป็นสาธารณะของตนเอง เช่น กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา

ในปี พ.ศ. 2537 รัฐบาลได้มีนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและให้ครอบคลุมทั่วประเทศ จึงได้ตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ขึ้น ซึ่งผลของการตราพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวทำให้สภาตำบลทั่วประเทศที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎหมายได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นภายในตำบลซึ่งแต่เดิมมีสถานภาพเป็นสภาตำบล มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจะจำกัดประกอบกับมีจุดอ่อน คือ การไม่มีงบประมาณและบุคลากรเป็นของตนเอง จึงมีผลทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบลเป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพ ไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนในเขตเมืองซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ เช่น เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา ดังนั้น รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายในการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐาน คือ ตำบล เพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบล

และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในระดับตำบลให้เกิดคล่องตัวรวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นได้มีทรัพยากรในการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณหรือบุคลากรเป็นของตนเองอย่างพอเพียง ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงเป็นที่เหตุของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น (อัจฉรา ปฐวีกิจงานุกุล, 2547: 1)

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่เรียกกันว่า “อบต.” นั้น เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบทั่วไปอีกแบบหนึ่ง เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ตำบล ที่อยู่นอกเทศบาล จัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีย้อนหลังเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยความหนาแน่นประชากร ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยกำหนดอาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งในประกาศนั้นให้ระบุชื่อ และแนวเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย ส่วนการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลดังกล่าวข้างต้น ให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา สภาตำบลที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ให้พ้นแห่งสภาพสภาตำบลนับวันที่ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นต้นไป จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ขนาดได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมและอำนาจอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนด มีบุคลากร ทรัพยากร และเงินงบประมาณในการบริหารเป็นของตัวเอง มีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการทั้งปวง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยคุณสมบัติดังกล่าว ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกที่สำคัญในการปกครองและบริหาร การพัฒนาในระดับท้องถิ่น ซึ่งทำให้หมู่บ้านและชุมชนสามารถกำหนดทิศทางการวางแผนพัฒนา หรือโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของหมู่บ้านและชุมชนมากขึ้น

ผู้วิจัยมีความสนใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและมีความมั่นใจว่ากระจายอำนาจคือหัวใจสำคัญและที่สำคัญที่สุด คือ การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีทุกตำบลมีอยู่ทุกตำบลทั่วประเทศและมีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากหญ้ามากที่สุด และโดยกฎหมายได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ซึ่งมีผลต่อความอยู่กินดีของประชาชน

จึงสามารถกล่าวได้ว่าในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาม กฎหมายกำหนดจึงเป็นเครื่องชี้วัดว่าท้องถิ่นได้รับการพัฒนามากเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอ ศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีสถานภาพ หมู่บ้านที่แตกต่างกันต่อ การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัด อุดรธานี
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะความคิดเห็นของประชาชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนิน งานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีสถานภาพ หมู่บ้านแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตาม อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัย คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี โดยศึกษาผลการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ด้านต่างๆ ทั้งสิ้น 9 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ ด้านการเมือง การบริหาร ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านอื่นๆ

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร (Population) คือ ผู้นำชุมชนและประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี 11 หมู่บ้าน จำนวน 4,368 คน (บัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: 2550 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ผู้นำชุมชนและประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี 11 หมู่บ้าน จำนวน 366 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamanac. 1973 : 727)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือระหว่าง เดือนมกราคม ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2551

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

5.1.1 สถานภาพ ได้แก่

1) ผู้นำชุมชน

2) ประชาชน

5.1.2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้าน จำนวน 11 หมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของผู้นำชุมชนและประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาดทอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ซึ่งได้บัญญัติ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ 9 ด้าน ดังนี้

5.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

5.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้ง กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

5.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

5.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

อันดิงามท้องถิ่น

5.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือ บุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นในระดับมาก ความคิดเห็นในระดับปานกลาง ความคิดเห็นในระดับน้อย และความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
2. ประชาชน หมายถึง ผู้นำชุมชน และบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี
3. ผู้นำชุมชน หมายถึง กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี
4. หมู่บ้าน หมายถึง จำนวนหมู่บ้าน 11 หมู่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี
5. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 5) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ที่อยู่ในตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี
6. อำนาจหน้าที่ หมายถึง พระราชบัญญัติสภาพต่าบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

7. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล 9 ประการ ได้แก่

7.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสร้างถนนครบจำนวนตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ตัวอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

7.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีที่ทิ้งขยะมูลฝอย การเก็บขนขยะ การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด

7.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการจัดขุณยสถานและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำปี การฉีดพ่นหมอกควันป้องกันโรคไข้หวัดนก และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำปี

7.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเครื่องวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย และมีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันภัยพิบัติต่างๆ ภายในตำบล

7.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการศึกษาสำหรับประชาชน การศึกษาของเด็กปฐมวัย การอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่างๆ และบำรุงศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม

7.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดตั้งกลุ่มอาชีพสำหรับสตรี จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดให้มีสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับสตรี จัดให้มีการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้พิการและช่วยเหลือผู้พิการในด้านต่างๆ

7.7 คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การจัดทำเขตแนว การสอดส่องดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาแหล่งน้ำ คู คลอง ป่าไม้และอื่นๆ

7.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม
ท้องถิ่น หมายถึง การจัดให้มีการอนุรักษ์จัดกิจกรรมประเพณีประจำปี การส่งเสริมภูมิปัญญา
ท้องถิ่น การส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการอนุรักษ์ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ
วัฒนธรรมอันดีงามท้องถิ่น

ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะและแนวทางการปฏิบัติงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลตาตอง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการ
ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY